

Mektup 23

– cirik · 18 Ocak 2021

...onca yıllardan sonra sizlerden uzakta buradayım ,evet hiç tahmin edemeyeceğim kadar buradayım, üniversiteyi kazanıp taşra'dan İstanbul'a gelmek ve okul yıllarımın yalnızlığını atmak da başlangıçta kolay olmamıştı , şehrin kimi sessiz derin akşamlarında ve gecelerinde hayret bir şekilde ağlamağa durduğum o anlaşılmaz günler aklıma geliyor ,yine aynı duygular içine giriyorum zaman zaman babacığım ,fakat alışacağım ve yeneceğim bu tutuk ,duygulu hassas yönümü...şu geride bıraktığım tatil gibi geçen günlerde bana gelen misafirlerimin varlığı bana çok iyi geldi ,Allah razı olsun o kadar güzel içten samimi birlikteliklerimiz oldu ki ,annem-babam oldular ,abim-kardeşim oldular, beni hiç yalnız bırakmadılar ,gezdik gezindik yeni bilgiler ve tecrübeler edindik ,hava tam istediğimiz gibi değildi kimi yerde serindi üşür gibi olduk ,kimi yerde buranın coğrafyası gereği bunaldık , misafirlerime benim ev sahipliği yapmam gerekirken onlar bana hizmet etti çok iyi anlaşıyor fedakarlıklar yapıyoruz birbirimize ,yıllardır aynı evde kalıyor muşuz gibi geçiyor günler , alıp gezdiriyorlar beni ilk defa gördüğüm yerleri dolaştık bugün, fakat ne şansızlık ki binanın kaloriferleri yanmadığından misafirlerimi evimde ağırlayamadım , özellikle geceleri ve sabaha doğru nisan ayının başından beri üşüyordum ,ısınmak için sık sık balkona çıkıyorum güneş tüm sıcaklığı ile balkonlarda ama akşam ve gece çok serin ,bu yüzden misafirlerime sıcak bir evim olmadığından akşam davete cesaret edemedim ,üşürler ve bana dert olur diye akşam onları ağırlayamadım mecburen dışarıda olduk ,çaylarımızı hoş sohbet ve hatıraları konuşarak içtik , çayın demi buralara has bir kıvam , o kadar doyurucu geçti ki sohbetlerimiz dediğim gibi zaman su gibi aktı geçti ,misafirlerim buradan Urfa'ya geçtiler, kendimde cesaret bulamadım ,dönüş akşamı geç vakit olacaktı sağ olsunlar çok istediler birlikte olmayı fakat bu incelik ve sevgi bakışı bile bana yetti ,Allah yollarını açık etsin sağ olsunlar ,bana moral ve güven verdiler..., babacığım dediğini yaptım ,madem bu ay ve gelecek aylar güneş evin içine düşmeyecek ağustos ayına kadar ,ben de balkona seyyar bir masa aldım ,böylece üşüye üşüye evde olacağıma ,sabah kahvaltılarımı belki akşam yemeklerimi balkonda yapacağım , aslında senin yaptığın gibi birkaç alışveriş merkezinin telefonunu alıp eve getirmelerini söylemeliyim ,annemin gelmek istediğini yazmışsın ama bu dönem değil ,eylül ayında inşallah ,tabi isterim hem benim için de çok iyi olacak annem de çok mutlu olacak ,biraz daha sabretsin zaten tatile de az kaldı sayılır şurada ,eee musti , ben geldikten sonra İstanbul ne alemde , ne yapıyor hava-iklim ,sosyal iletişimler toplumsal gün ve geceler ne şekilde akıyor geceler..)))? hiç bahsetmiyorsun mektuplarında ,yine dış dünya ile irtibatın yok gibi pek çıkıp gezmiyorsun sanki , ben yine sana hareketlilik getiriyor hafta sonları az olsa da zorla yürüyüşler yaptırıyordum ,hatta ,sonu balıkçı lokantasında biten o hafta sonunu unutamiyorum ,yani ben istanbul'da olacağım da güzel havalarda sahilleri harcayacağım , mümkün mü ? bak musti !! annemi de al ,araba da altınızda ne Bağdat caddesini bırakın ,ne de aşiyani ,hatta etiler, Nişantaşı'nı..)))) ,neyse babacık en iyi ve isabetli olanı sen bilirsin ,ben buradayım ama sevgim ve aklım ve dualarım sizlerle ,bu hafta sonu hava güzeldi değil mi ? bahçenin sarı çiçekleri kim bilir ne güzel kokular yayıyordu ve ne güzel yeşillikler kaplamıştır ,özledim biliyor musun musti,iki ağaç arasına gerdiğim HAMAK 'da kaldı

aklım ,şöyle gözlerim kapalı doğanın seslerini dinlemek için uzanmayı ,tüm stresimi atmaya ,hafif sallanarak belki beş on dakika yüksek doz oksijen ile yenilenmeyi,nasıl da özledim bilemezsin ,biliyorsun hamak için iki kez alış veriş yaptım ama ikisinde de yeterince doyasıya eğlenemedim maalesef ,tabi kurduğum Hamak'ı çözüp korumaya almadığım için mahallenin köpekleri eğlenmiş olacaklar ki parçalanmıştı o güzelim hamaklar ,oysa hayalimde yemyeşil bir bahçe ,sarı ve beyaz papatyalar ,gelinciklerin olduğu bol ağaçlı bir ortamda toprak ve bahar kokusu ile hamak' ta olmak ,işte mutluluğun fotoğrafı derim ben buna ,istanbul'a geldiğim gün gerçekleştireceğim bir hayaldir musti bilesin, bana yazdıklarını okuyorum yine son mektubunda yazdığın şu satırlarına katıldığım yerlerde var katılmadıklarım da ,bak demişsin ki : "...bana , neden çıkmıyorsun İstanbul gibi bir şehirde yaşıyorsun neden gezip tozmuyorsun diyorlar ,haksız mıyım caddeler , otobüs durakları, alışveriş merkezleri, piknik alanları, eğlence mekanları her yer her taraf kalabalık , herhangi bir şey için beklediğim sıra ve hatta kendi etrafım bile kalabalık ,her yer insan seli ,bazen kendi sesimi bile duyamıyorum kalabalıkların sesinden ,ama o kalabalıkta bile yalnızsınızdır aslında ,herkes bir arada ama herkes tek başına, herkes bir arada ama herkes yalnız...bu kadar yalnızlık içinde benim kendimle baş başa kalmamdan daha doğal ne olabilir , yalnızlık doğarken başlar, sanki kulaklarımıza fısıldanan ilk cümle "hoş geldin" cümlesi gibidir, hatta hayatımız boyunca duyacağımız en samimi, en safiyane ilk ve son cümledir, hayatımız içinde geçirdiğimiz her günün bir bölümünde yalnızsınızdır; bazen öyle olur ki hayata karşı tek kişilik bir ordu gibi savaşmak zorunda kalırız, önümüze, arkamıza, etrafımıza baktığımızda kimseyi bulamama ihtimalimiz hep yüksektir, geçmişimiz, tek başına kazandığımız ve tek başına kaybettiğimiz mücadele örnekleriyle doludur,işte böyle belki de çoğu zaman kendi cephemizin tek askeriyizdir, hayat boyu, hepimizin yalnızlık yaşadığı anlar olmuştur, bazılarının yalnızlığı bitmiş ,bazıları şu an yalnızdır ama bazıları da bir gün yalnız kalacaktır ,yalnızlık iyi şeydir, herkes gider ama o kalır...." uzayıp gidiyor benzer savunmaların ama hiç biri mazeret değiiiiiiii !!! evin önünde araba duracak sen atlayıp gezmeyecek yalnızlık türküleri okuyacaksın bana , anam babam geç geç bunları /bir kalemde silerim ben yaptığımı....diye bir şarkı vardı ya ! hah işte dinle o şarkıyı sende ,babam geç bunları , inandırıcı değil musti, bırak artık şu kasvetli yalnızlık yazılarını da bahar geliyor öt bakalım şen şakrak mutluluk şarkılarınla....)))) ,babacığım haddimi aşıyorum galiba özür dilerim, hakkını helal et, öylesine coştum birden rahat olayım istedim....babacığım mektubumu senin kısa bir şiirle bitireyim,bak bakalım hatırlayacak mısın bu şiiri,evet şaşırma senin yazdığın işte : bEKLEYİŞ/ yalnızlığım/bomboş odalar gibi/ ağlamak geliyor içimden/sarmaşık duygular/ her yönden sarıyor/ dışarıda yağmur bulutları / pervazlara siniyor kuşlar/insan yalnızlıkları /hayatları acıtmakta /sığmaz kalbim geceye /içimde dışımda/uçurumlar /alevli akşamlara koşar .." bu şiirde sanki anlatıyor gibi benim buradaki hayatımı tasvir eden benzeşen duygular var , şu kısa şiirin dizeleri bile yetiyor bana gözlerimin durdurulmaz nemine...haydi ellerinden öpüyorum babacığım annemi de çok özledim hasretle öpüyorum .....

mustafa kaya

27.04.2015 /Mardin